

sygnatura akt III K 588/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Fryderyk Kwiatek

Protokolant: Anna Mendelska

przy udziale Małgorzaty Czajkowskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach 25.10.2017 r, 31.10.2017r

sprawy P. W.

syna M., J. z domu B.

urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 października 2013 roku sygn. akt III K 889/13 za czyn z art. 178a §1 kk popełniony w dniu 9 sierpnia 2013 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, zarządzoną do wykonania;

II. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 grudnia 2014 roku sygn. akt III K 1088/14 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 17 października 2014 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, zarządzoną do wykonania;

III. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 20 sierpnia 2015 roku sygn. akt III K 368/15 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28.02.2015 r i czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. w okresie od 8 do 10.01.2015 r oraz w dniu 20.01.2015 r i 20.02.2015 r na karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

IV. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 9 grudnia 2016 roku sygn.. akt III K 748/16 za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 14.09.2016 r na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 9 listopada 2016 roku sygn.. akt III K 520/16 za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. w dniu 13 kwietnia 2016 roku i 18 maja 2016 roku oraz za czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2016 roku na karę łączną roku pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 89 § 1a i § 1b k.k. łączy skazanemu P. W. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I, II, III i V części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, po przyjęciu, że kara łączna roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, orzeczona wyrokiem opisanym w pkt III części wstępnej niniejszego wyroku łącznego odpowiada karze 9

(dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierza skazanemu karę łączną 2(dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowania o wydanie wyroku łącznego w części obejmującej wyrok opisany w pkt IV części wstępnej niniejszego wyroku łącznego;

III. na podstawie art. 63§1 kk i art. 577 kpk na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku zalicza okres pozbawienia wolności w dniu 13 kwietnia 2016 roku i w okresie od 18 maja 2016 roku do 19 maja 2016 roku, okres kary pozbawienia wolności odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 520/16, okres pozbawienia wolności od 24 października 2016 roku do 23 lutego 2017 roku zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 889/13 oraz okres od dnia 31 lipca 2016 roku do dnia 24 października 2016 roku zaliczony na poczet kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 1088/14 i okres od dnia 24 października 2017 roku do dnia 23 lutego 2017 roku zaliczony na poczet kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 889/13, przy uwzględnieniu że kara orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 889/13 uległa skróceniu o 4 (cztery) dni;

IV. pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz H. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu przed Sądem;

VI. zwalnia skazanego od poniesienia kosztów sądowych, zaliczając wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 588/17

UZASADNIENIE

W piśmie z 7 lipca 2017 roku Dyrektor Aresztu Śledczego w W. zwrócił uwagę na możliwość wydania wyroku łącznego wobec P. W. związaną z wprowadzeniem do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 520/16 i w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 889/13. Nadto, Sąd z urzędu objął badaniem kary orzeczone wobec skazanego w sprawach Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 1088/14, III K 368/15 i III K 748/16.

Wyrokiem z dnia 18 października 2013 roku sygn. akt III K 889/13 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał P. W. za czyn z art. 178a §1 k.k., popełniony w dniu 9 sierpnia 2013 roku, na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Kara została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 22 maja 2014 roku. Skazany korzystał z zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego, jednak w dniu 23 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy odwołał takie zezwolenie. Termin rozpoczęcia wykonywania kary został ustalony na 5 lipca 2018 roku a zakończenia – na 29 lipca 2018 roku. Okres pozostawania pod rygorami ustalonymi postanowieniem sądu penitencjarnego od 24 października 2016 roku do 23 lutego 2017 roku został zaliczony na poczet rzeczonej kary. Nadto, w myśl art. 71 § 2 k.k. kara uległa skróceniu o 4 dni.

Kolejnym wyrokiem, wydanym w dniu 30 grudnia 2014 roku, sygn. akt III K 1088/14 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał P. W. za czyn z art. 244 k.k., popełniony w dniu 17 października 2014 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Kara została zarządzona do wykonania postanowieniem z 18 kwietnia 2016 roku. Tak jak poprzednio, skazany korzystał z zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego, jednak postanowieniem z 23 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy uchylił takie zezwolenie.

Blisko pół roku później, bo 20 sierpnia 2015 roku, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po raz kolejny skazał P. W. za przestępstwo. Tego dnia w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III K 368/15 Sąd skazał P. W. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 28 lutego 2015 roku, i za czyny z art. 279 § 1 k.k., popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. w okresie od 8 do 10 stycznia 2015 r, oraz w dniu 20 stycznia 2015 r i 20 lutego 2015 roku i wymierzył za nie karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd zawiesił warunkowo wykonanie tej kary na okres 3 lat próby. Kara nie została dotąd zarządzona do wykonania.

Po raz kolejny Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał P. W. wyrokiem z 9 grudnia 2016 roku sygn.. akt III K 748/16. Wówczas to uznał go za winnego czynu z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionego w dniu 14 września 2016 r, i wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Po raz ostatni Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał P. W. wyrokiem z 9 listopada 2016 roku sygn.. akt III K 520/16 za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. w dniu 13 kwietnia 2016 roku i 18 maja 2016 roku oraz za czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2016 roku, i wymierzył za nie karę łączną roku pozbawienia wolności. Skazany odbywa tę karę od 7 lipca 2017 roku. Termin zakończenia wykonywania kary został ustalony na 5 lipca 2018 roku.

Dowód: - akta III K 1088/14 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- akta III K 748/16 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- akta III K 368/15 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- akta III K 889/13 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 520/16 k. 3-6

- informacja o karalności k. 17-19

- opinia o skazanym k. 27.

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym zostało ocenione jako przeciętne. Skazany nie naruszył regulaminu w sposób wymagający zastosowania środka dyscyplinującego. Nie był nagradzany. Przełożeni postrzegają go jako spokojnego. Skazany nie wchodzi w konflikty z innymi osadzonymi, nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Nie przejawia skłonności do autoagresji i nie daje powodu do stosowania środków przymusu bezpośredniego. Nie jest zatrudniony ani zobowiązany do wykonywania zobowiązań nałożonych orzeczeniem Sądu. Skazany zapewnia o krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw.

Dowód: - opinia o skazanym k. 27.

Sąd zważył nadto, co następuje:

Przepis art. 569 § 1 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku, stanowi, że jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przywołane unormowanie odsyła do przepisów o karze łącznej zawartych w art. 85 i następnym kodeksu karnego. Jednocześnie, przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny (traktujących o karze łącznej) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie wspomnianej ustawy zmieniającej ustawę – Kodeks karny i niektóre inne ustawy. Większość wyroków podlegających badaniu uprawomocniła po 1 lipca 2015 roku, do tego ujawniła się potrzeba

połączenia kar orzeczonych tymi wyrokami, dlatego Sąd zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu nadanym przez wspomnianą nowelę.

Przesłanki wymierzenia kary łącznej opisuje obecnie przepis art. 85 § 1 k.k. Zgodnie z przywołanym rozwiązaniem, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przepis art. 85 § 3 k.k. reguluje negatywnie możliwość wymierzenia kary łącznej, stanowiąc, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Sąd miał na względzie, że reguły opisane w art. 85 k.k. znajdowały zastosowanie w realiach połączenia kar orzeczonych za czyny popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za inne występki, stanowiła o tym bowiem jasno treść art. 91 § 2 k.k.

Analizując dane o karalności skazanego oraz informację o odbywanych karach Sąd przyjął, że bezwzględne (wobec zarządzenia do wykonania) kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 889/13, III K 1088/14 i III K 520/16 i kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn.. akt III K 368/15 zostały wymierzone w warunkach, które odpowiadały wymogom art. 85 k.k. Z akt sprawy o sygn. III K 748/16 wynikało, że kara 3 miesięcy ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 9 grudnia 2016 roku została już wykonana, dlatego Sąd w obecnym postępowaniu nie miał podstaw, by objąć ją węzłem kary łącznej i w tym zatem zakresie, jaki wyznaczało skazanie rzeczoną wyrokiem, na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego. Sąd miał na uwadze, że w myśl art. 89 § 1b k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary orzeczonej w sprawie o sygn.. akt III K 368/15 nie było przeszkodą do wydania wyroku łącznego, jako że zgodnie z przywołanym unormowaniem wymierzenie bezwzględnej kary łącznej było możliwe po przyjęciu, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd przyjął tu karę 9 miesięcy jako podstawę przedmiotowej kary łącznej Sąd miał na uwadze, że czyny, za które P. W. został skazany w sprawach o sygn. akt III K 889/13, III K 1088/14, III K 368/15 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu zostały popełnione na długo przed rozpoczęciem wykonywania kary wymierzonej mu w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 520/16, uznał więc za oczywiste, że kary orzeczone w wymienionych sprawach podlegały połączeniu.

W myśl art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, gdzie karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Skazany stoi przed perspektywą krótkoterminowego, bo sięgającego 29 lipca 2018 roku, pozbawienia wolności. Sąd miał tę okoliczność na uwadze, ale też nie tracił z pola widzenia stopnia demoralizacji, manifestowanego wielokrotnym powrotem skazanego do przestępstwa. Opinia o skazanym nie kreśli negatywnego obrazu P. W., ale też nie wskazuje na szczególne postępy resocjalizacji i jako taka nie przemawia za znaczącym skróceniem okresu oddziaływania karnoprawnego. Do tego, Sąd miał na uwadze, że o wymiarze kary łącznej powinno w równym stopniu decydować zachowanie skazanego w zakładzie karnym jak i jego wieloletni przestępczy „dorobek”. Mając możliwość wymierzenia skazanemu kary łącznej w granicach od roku pozbawienia wolności do 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd uznał, że w tych okolicznościach kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności będzie wystarczająco surowa, by odnieść pożądaną skuteczną. Taka kara nie będzie postrzegana przez skazanego jako nagroda, ale jako realna dolegliwość, która zniechęci go do popełnienia kolejnych przestępstw i pozbawi go – jako osobę po raz pierwszy osadzoną w zakładzie karnym – złudzeń co do bezkarności, z jaką dotąd naruszał prawo. Wymierzenie takiej kary wpłynie na zapatrywania innych adresatów norm prawnych, a do tego utrwali bądź wpoi im przekonanie o potrzebie obowiązywania prawa i dolegliwościach stanowiących następstwo jego wielokrotnego naruszania.

Pozostałe orzeczenia w sprawach podlegających badaniu, nieobjęte przedmiotowym wyrokiem łącznym, Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

W myśl art. 63 § 1 k.k., stosownie do art. 577 k.p.k., Sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar połączonych rzeczonym wyrokiem i okres odbytej dotąd kary orzeczonej w sprawie sygn.. akt III K 520/16.

Sąd miał na względzie, że skazany korzystał z pomocy udzielanej przez obrońcę z urzędu i że koszty takiej pomocy nie zostały opłacone. Sąd przyznał obrońcy należność w kwocie 147,60 zł, biorąc za podstawę wysokość stawki minimalnej ustalonej w § 17 ust. 5 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, powiększoną o podatek VAT.

Procedując na podstawie art. 623 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego uznając, iż jego obecna sytuacja, w szczególności dalsze pozostawanie w zakładzie karnym, sprawi, że wyłożenie rzeczonych kosztów nie będzie w ogóle możliwe.